

зчакъ « за Славенытъ и Българытъ, » че « Щѣше
 « да є крайне интересно за нѣкого да земне да
 « изслѣдува подробно промѣненіята, близоститѣ и
 « отношеніята на по-отличнытъ нарѣчія отъ Славен-
 « скыя езыхъ, тѣй сѣщо, какѣто и да испита осо-
 « бенноститѣ и изящноститѣ на онзи благороденъ
 « и великолѣпенъ старъ езыхъ на древнитѣ Бълга-
 « ры, наричанъ єще и Старо-славенскый и Черко-
 « вно-Славенскый, — тържественнытъ и благозвучны
 « тонове на който възбуждатъ вѣсторгъ и опояванье
 « на милионы души, като имъ прогласава чуднытъ
 « дѣянія и живота на Оногозы, който є пострадавъ
 « за да спасе страждущытъ. Но да са достигне до
 « такъвзи единъ резултатъ, изысква са много време
 « и дългы трудове. А за насъ сега є достаточно
 « да кажемъ, че разнытъ вѣтви на Славенскыя е-
 « зыхъ представляватъ по-малко разнообразіе отъ
 « колкото между разнытъ вѣтви на латинскыя езыхъ,
 « и че колкото и да сѣ тѣ различни, пакъ сѣко
 « едно нарѣчіе представлява удивителна способность
 « за развитіе и обработванье, които не падатъ долу
 « отъ днешнытъ Европейскы езыцы. »

Да додимъ сега и на Етнографическата статисти-
 ка на славенското племе, която и до днесъ съ-
 ставя за ученытъ камъкъ за препѣнванье. « И дѣй-
 ствително, казватъ Пыпинъ и Спасовичъ, ⁽¹⁸⁾ не є
 лесно да са назначѣтъ цифрытъ, които могатъ вѣрно
 да опредѣлѣтъ неговытъ статистическы отношенія:

(18) « Обзоръ исторіи славянскихъ литературъ, С. Пе-
 тарбургъ 1865. »